

EL MEU FOLLET

Vet aquí que una vegada
vaig anar-me'n a dormir
amb la taula ben parada
i els plats bruts per recollir.

Feia estona que dormia
com un tronc en el meu llit,
però un soroll que jo sentia
va causar-me un gran neguit.

Jo que em llevo de puntetes
i a la cuina ho veig tot net:
nets els plats, les olles netes;
penso: "Aquí hi ha algun follet".

Torno al llit per fer-li creure
que m'adormo de veritat;
per si un cas ell em ve a veure
la llanterna he preparat.

Un silenci que m'espanta
fa que em tapi el cap i tot;
però, amagat sota la manta,
de la gola em surt un rot.

Una forta riallada
he sentit als peus del llit,
i al meu peu una estrebada:
"No sé qui m'estira el dit!".

Desenfunto la llanterna,
i ell em diu: "Ets un gandul!";
però la llum tot l'enlluerna
i en marxar m'ensenya el cul.

Corro molt per atrapar-lo,
però ell, per terra, hi fot sabó!
Jo no puc pas esquivar-lo
i ... ja semblo un avió!

"Xocaré amb la llibreria!
Patinant ja hi he xocat!
Mala sort, no tinc el dia:
Tots els llibres he escampat!"

Quan ja vaig per enxampar-lo,
dins d'un llibre s'ha ficat;
ja llegeixo per trobar-lo:
tot el llibre m'he empassat!.

Diu el llibre que per viure
cal fer cas del teu follet;
i el follet es posa a riure,
diu que sí i em fa l'ullet.

Ricard Bonmatí